

Bemærkninger til inatsisartutlov om erhvervsfremme af landbrug

Almindelige bemærkninger

1. Indledning:

De gældende regler om erhvervsstøtte til landbrugserhvervet er fastsat i landstingsforordning nr. 10 af 12. november 2001 om støtte til fiskeri, fangst og landbrug, med de seneste ændringer, landstingsforordning nr. 11. af 20. november 2006 om ændring af landstingsforordning om støtte til fiskeri, fangst og landbrug (Debitorskifte, afvikling af lån samt ophævelse af bestemmelser om støtte til fiskeri og fangst).

Dette forslag til inatsisartutlov om erhvervsfremme af landbrugserhvervet afløser ovennævnte landstingsforordning.

De overordnede formål med forslaget er, at gøre lovgivningen mere tidssvarende, herunder at give adgang til at regulere flere detaljer i bekendtgørelsesform, indføre en ny og forenklet lånetype, reducere antallet af handlemuligheder i tilfælde af misligholdelse, forenkle loven samt gøre den letforståelig og letanvendelig. Det har samtidig været vigtigt for Naalakkersuisut, at de folk der lever af landbruget ikke stilles ringere i forhold til den nugældende forordning.

Ved behandlingen af landstingsforordningsforslaget om erhvervsfremme i 2006 blev landbrugsdelen udtaget, da dels landbrugserhvervet, og dels Landstinget, krævede udsættelse, således at der kunne udarbejdes en redegørelse om landbrugspolitik. Denne opgave blev løst under FM 2007 efterfulgt af en økonomisk analyse af landbrugserhvervet, som blev præsenteret for Inatsisartut under FM 2008. Derudover har der været forskellige ønsker om tiltag indenfor landbrug fra EM 2007 og FM 2008.

Redegørelsen om landbrugspolitik, den økonomiske analyse og udmeldingerne fra erhvervet indikerer, at der er et stort behov for strukturtilpasning af landbrugssektoren på kort og langt sigt, såfremt visionen om at realisere en økonomisk bæredygtig udvikling og forøgelse af erhvervslivet omkring det grønlandske landbrug skal holde.

2. Forslagets hovedpunkter:

Hensigten med forslaget er at skabe mulighed for at yde erhvervsstøtte til landbrugserhverv. Lovforslaget tilgodeser, at dette skal ske under konstant hensyntagen til effektiviteten og rentabiliteten i støtten til landbruget.

Forslaget tilsigter ikke at ændre på den eksisterende tilskudsordning. Derimod tilsigter forslaget en optimal anvendelse af støttemidlerne i form af långivning.

I den gældende landstingsforordning opereres der med et rentebærende lån, et rente- og afdragsfrit lån og et eget indskud. For at lette administrationsbyrden ønskes fremadrettet, at der kun skal opereres med to lånetyper, der benævnes erhvervsfremmelån og driftskredit. Lånetypen driftskredit er nærmere beskrevet i bemærkningerne til forslagens § 17.

I takt med at låntager nedbringer erhvervsfremmelånet, foreslås det, at Naalakkersuisut kan yde tilskud til nedbringelse af lånet. Lånet vil altså blive nedskrevet med mere, end der indbetales fra låntager, og heri ligger den egentlige støtte. Låntager modtager kun bidraget, såfremt der afbetales på lånet. Dette forventes at øge låntagers motivation til at afbetale lån som aftalt.

I den gældende landstingsforordning er der fastsat procentvise satser på de enkelte låneformål for, hvor stor en andel der skal udgøres af rente- og afdragsfrit lån, af rentebærende lån og af eget indskud. Dette foreslås ændret, således at satserne for lån udstedt i medfør af den nye lov fastsættes i bekendtgørelsesform.

Naalakkersuisuts forskellige handlemuligheder i tilfælde af misligholdelse er begrænset i forhold til den gældende forordning. Dette sker i erkendelse af, at formålet med støtteordningen er dobbelt, dels at låne penge ud til den ønskede erhvervsudøvelse, dels at de udlånte midler kommer retur ved tilbagebetaling. Der er allerede i de favorable lånevilkår indeholdt et støtteelement, og det må derfor antages, at der herved er givet låntager en god mulighed for at blive i stand til at tilbagebetale midlerne i overensstemmelse med låneaftalen. Dette udgangspunkt afviger fra den gældende forordnings vidtstrakte muligheder for henstand og eftergivelse. Derfor foreslås der en indskrænkning af muligheder for udsættelse af terminsbetalinger.

Endelig er det ønsket at gøre inatsisartutloven mere overskuelig og dermed anvendelig, bl.a. ved at reducere antallet af handlemuligheder og særregler.

Af bestemmelser, der ikke foreslås videreført fra den gældende forordning, kan yderligere bl.a. nævnes muligheden for pålæggelse af strafrenter ved misligholdelse, da det har vist sig at være uden virkning for låntagers evne og vilje til betaling. Det er yderligere ikke i overensstemmelse med formålet med inatsisartutloven at pålægge tunge strafrenter på 10 % på låntagere, der ikke kan, eller vil betale.

Forslaget lægger op til, at tilbagebetalingen af erhvervsfremmelån kan udsættes i op til 2 år, i helt særlige tilfælde i længere tid. Hvis låneaftalen fortsat ikke kan overholdes, vil den eneste mulige fremgangsmåde være opsigelse af lånet samt overtagelse af pant med afhændelse for øje.

Bestemmelsen i den gældende forordnings § 14, stk. 2 om, at der ikke kan ydes lån til nyetablering af fåreholdersteder, er ikke blevet videreført i forslaget. Hensigten er dog ikke at åbne op for nyetablering af fåreholdersteder. Hverken bevillingernes størrelse eller formålsbestemmelserne i forslaget kan åbne op for en sådan praksis. Årsagen til undladelsen er, at der er store problemer for de eksisterende fåreholdersteder i henseende til at skabe en rentabel drift. Derfor vurderes bestemmelsen som værende overflødig.

Desuden videreføres muligheden for rentetilskud til lån optaget i andre kreditinstitutter ikke i forslaget.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Der vil ikke være ændringer i de økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige, idet bevillingsrammen ikke er ændret i forhold til tidligere finanslove. Forslaget lægger op til administrative forenklinger i forhold til gældende lovgivning. Driftskreditten indføres primært for at lette administrationen, således at der ikke længere skal tages stilling til mange små ansøgninger, men at disse kan finansieres over driftskreditten.

Der forventes ikke en stigning af ansøgninger om erhvervsfremmelån eller tilskud.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet:

Forslaget vurderes ikke at have væsentlige økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet, men det skal nævnes, at løbetiderne for visse af erhvervsfremmelånene er ændret i nedadgående retning. Det skal samtidig nævnes, at der efter forslaget kun ydes erhvervsfremmelån til væsentlige reparationer i forbindelse med landbrug, modsat den nuværende ordning hvor erhvervsfremmelån ydes til reparationer generelt.

Endvidere er der ikke længere mulighed for midlertidige betalingsgarantier over for leverandører og transportfirmaer. I stedet er der indført mulighed for driftskreditter.

Ændringerne i forhold til den gældende forordning forventes ikke at medføre forringelse for de enkelte landbrug.

5. Miljø- og naturmæssige konsekvenser:

Lovforslaget har ikke nogen miljø- eller naturmæssige konsekvenser. Imidlertid gives der i § 9, stk. 1, nr. 2 mulighed for lån i forbindelse med opførelse eller anskaffelse af anlæg til elproduktion, herunder minivandkraft, vindkraft og solenergi til brug for bygninger til landbrugsformål, bolig og aftægtsbolig. Sådanne tiltag er baseret på ikke-forurenende, vedvarende energi, som samtidig er CO2-reducerende.

6. Administrative konsekvenser for borgerne:

Forslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Forholdet til Rigsfællesskabet og selvstyre:

Forslaget vurderes ikke at have særlig betydning for forholdet til Rigsfællesskabet og selvstyre.

8. Høring af myndigheder og organisationer:

Forslaget har været i høring den 08. april 2009 med frist den 15. juli 2009 og følgende har været inddraget i høringsprocessen; Kalaallit Nunaanni Kommuneqarfiit Kattuffiat (KANUKOKA), Savaatillit Peqatigiit Suleqatigiissut (SPS), Konsulenttjenesten for Landbrug, Grønlands Arbejdsgiverforening (GA), Nunaqavissut Sulisitsisut Kattuffiat (NUSUKA) Sulinermik Inuussutissarsiuqartut Kattuffiat (SIK).

Der blev efter høringsfristens udløb modtaget kommentarer fra Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked (herefter ISN) samt en fælles udarbejdet høringsskrivelse fra Landbrugsrådet og SPS bestyrelsen.

Departementet har indarbejdet nogle af de modtagne høringssvar i lovforslaget. Herudover gengiver Departementet, relevante punkter i de modtagne høringssvar nedenfor. Departementets kommentarer til disse høringssvar er skrevet i kursiv.

I dets høringssvar skrev ISN at ”indledningsvist vil ISN gerne complimentere APNN for at gøre landstingsforordningen mere letforståelig og gennemskuelig samt forenkle lånetyperne”. Departementet for Erhverv skrev derefter at ”ISN er enig med Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug (APNN) i, at lånet har en erhvervsfremmende karakter og er enig i, at der er tale om en langt mere hensigtsmæssig udgave af lånetypen. Som APNN ved, så opererer ISN selv med lån til erhvervsfremme”.

ISN spurgte derefter om ikke APNN kunne finde en mere beskrivende betegnelse for de såkaldte erhvervsfremmelån. Dette forslag blev begrundet med at Selvstyret har flere erhvervsfremmelån.

Det blev også foreslået af ISN, at APNN undersøger muligheden for at udbygge koordinationen angående støtteordningerne under henholdsvis APNN og ISN. Dette mener ISN er særlig relevant indenfor de erhverv, der beskæftiger sig med tang-, muslinge- og kvanproduktion.

ISN påpegede, at ISN selv har erfaring, når det gælder administrationen af støtteordninger, hvorfor ISN finder vurderingsgrundlaget i lovforslagets § 5 af særlig interesse. ISN havde den opfattelse, at det kunne være hensigtsmæssigt at indføre sagsforenklende redskaber som maximum grænser for lånets størrelse og/eller en maximum tidsramme for et låns tilbagebetalingsplan.

APNN blev samtidig bedt om at stille krav om afrapportering af midlernes anvendelse fra ansøger. Ifølge ISN burde dette krav tilknyttes bevillinger af tilskud. Forslaget blev begrundet med, at der på denne måde kan følges med i hvilken udvikling, der er på området samt skabe indsigt i tilskudsordningen.

ISN foreslog at flere paragraffer blev slået sammen under eet, således at lånemulighederne og tilskudsmulighederne blev samlet hver for sig.

APNN vurderer høringsvaret fra ISN som meget konstruktivt og værdifuldt.

APNN er enig med ISN om at betegnelsen erhvervsfremmelån kan gøres mere beskrivende. APNN vurderer dog, at sådan en ændring kan skabe forvirring og muligvis usikkerhed hos nogle landbrugere. Disse landbrugere har efterhånden vænnet sig til denne betegnelse, hvorfor APNN eventuelt vil arbejde på en mere beskrivende betegnelse i forbindelse med udstedelse af bekendtgørelser på området.

Angående opfordringen fra ISN om at APNN undersøger muligheden for at udbygge koordination med ISN omkring støtteordningerne, kan det oplyses at APNN ser positivt på dette forslag. APNN vil således overveje hvordan dette forslag kan konkretiseres.

APNN finder også forslaget om sagsforenklende redskaber såsom maximum grænser for lånets størrelse, maximum grænser for et låns tilbagebetalingsplan samt krav om afrapportering som interessant. Den bedste måde at iværksætte disse tiltag på vil blive overvejet.

Endelig kan det oplyses at APNN har lavet ændringer i forhold til paragraffernes rækkefølge. Forslagets bestemmelser hvad angår tilskud og lånemuligheder er derfor samlet hver for sig.

I et fælles høringssvar udarbejdet af Landbrugsrådet og Konsulenttjenesten for Landbrug blev lovforslaget kommenteret omkring følgende emner:

Definition, aldersbegrænsninger for optagelse af lån, anskaffelse af anlæg til elproduktion, garantistillelse for lån i banker, supplerende garantistillelse fra Selvstyret til sikring af finansiering af nye landbrugsprodukter, ejerskifte og generationsskiftelån, støtte ifm. bankfinansiering af selvkørende erhvervsmaskiner, samt nogle rammer for tildeling af lån og støtte.

Departementet har efter gennemgang af disse forslag besluttet at foretage en to-trins tilpasning af lovgivningen til udvikling indenfor landbrugssektoren. Beslutningen

blev taget på baggrund af omfanget og kompleksiteten af dette hørings svar, hvis behandling og eventuelle indarbejdning i forslaget ikke vil kunne foretages forud for EM 2009.

Nærværende forslag til lov om erhvervsfremme af landbrug medtager således en del af de forslag som det nævnte hørings svar indeholder, medens de resterende forslag må gennearbejdes i forbindelse med en eventuel senere lovændring.

I det følgende gengives således de lovforslag Departementet har indarbejdet i lovforslaget:

Det blev foreslået af de nævnte organisationer, at fastlæggelsen af begreberne "landbrug" og "landbrugserhverv" i bestemmelsen i § 2 gøres bredere, hvilket er sket.

Herudover foreslog organisationerne i hørings svaret, at aldersgrænsen for opnåelse af tilskud ændres fra 18 til 60 år til 21 til 65 år. Dette blev begrundet med, at det kræver en del modenhed og uddannelse for at drive landbrug, samt at grønlandske landmænd typisk fortsætter med karrieren indtil de når sidst i 60'erne. Organisationernes ønske er imødekommet i forslagens § 12.

De to organisationer foreslår videre, at forslaget bør muliggøre erhvervsstøttelån til opførelse eller anskaffelse af anlæg til elproduktion baseret på vedvarende energi som anvender sol, vind og vand.

Dette ønske er imødekommet ved forslagens § 9 nr. 2.

I det følgende gengives forslag som ikke medtages i det nu foreliggende forslag.

De to organisationer har i det fælles hørings svar fremsat forslag om en beløbsgrænse på 150.000 kr. for erhvervsstøttelån til de foran nævnte anlæg til elproduktion baseret på vedvarende energi, ligesom der ønskes en lånegarantiordning i en størrelsesorden på op til 500.000 kr. til anskaffelse af samme type anlæg, hvor 150.000 kr. finansieres med erhvervsfremmlån og de resterende 350.000 kr. med et offentligt garanteret privat lån.

Indførelse af en lånegarantiordning forklares i hørings svaret som hensigtsmæssig i forbindelse med spørgsmål om:

1. Sikring af finansiering af nye selv bærende landbrugsproduktioner
2. Ejerskifte og generationsskiftelån og
3. Støtte ifm. bankfinansiering af selvkørende maskiner

Som anført ovenfor har Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug vurderet, at disse forslags økonomiske konsekvenser må analyseres og gennearbejdes, før Naalakkersuisut vil kunne tage stilling til eventuel fremsættelse af forslag for Inatsisartut om disse forhold.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til stk. 1 og 2

Lovforslaget omfatter erhvervsfremmelån og tilskud.

Der er i forhold til den nugældende forordning, lagt mere vægt på en bæredygtig erhvervsudvikling på landbrugsområdet i bred forstand, som bidrager til grønlands selvforsyning, samt at fremme beskæftigelsen.

Når lovforslaget kobler et effektivt og konkurrencedygtigt erhverv med en langsigtet beskæftigelseseffekt, ønskes der, at den langsigtede beskæftigelseseffekt opnås uden, at konkurrencen i erhvervet skævvrides. Det er således ønsket, at støtten kun skal virke som en igangsætning af initiativer, der senere bliver selv bærende. Imidlertid skal det understreges, at forslaget som udgangspunkt ikke omfatter erhvervsgrøner, der i øjeblikket kan betegnes som økonomisk selv bærende. Forslaget er således baseret på en bredere samfundsmæssig og strategisk betragtning, hvor det anses rationelt at sikre erhvervsaktive borgere ved erhvervsfremmende ordninger fremfor at lade dem modtage passiv forsørgelse. Det er således en del af vurderingen, at midlerne midlerne til erhvervsfremme af landbrug vil bidrage til et positivt samfundsøkonomisk afkast, samtidig med at ordningen bidrager til udnyttelsen af Grønlands vækstpotentiale for fødevarerproduktion.

Til § 2

Begreberne "landbrug" eller "landbrugserhverv" defineres mere bredt end hidtil. Det præciseres derfor, at begreberne omfatter drift og avl af husdyr, skovbrug, grønsagsdyrkning, græsdyrkning til forskelligt husdyrforhold samt udnyttelse af pels, skind, kløve m.v. fra husdyr. Ligeledes omfatter begrebet det landbrugserhverv, der udøves med henblik på at sælge hele afgrøden og fremstillede produkter eller dele heraf.

Til § 3

Udgifter i henhold til denne lov afholdes af landskassen inden for en bevillingsramme fastsat på de årlige finanslove.

Forslagets § 3 beskriver generelle krav til et givet projekt for opnåelse af erhvervsfremmelån.

Udtrykket ”projekt” er valgt som en samlebetegnelse for de formål, der ansøges om erhvervsfremmelån til.

Bestemmelsen angiver de kriterier, som Naalakkersuisut ved en skønsmæssig vurdering skal tage hensyn til ved beslutning om, hvorvidt en ansøgning om erhvervsfremmelån kan imødekommes. Samtlige kriterier skal være opfyldt, for at en ansøgning kan imødekommes.

At projekter skal være teknisk forsvarlige betyder, at et givet projekt til enhver tid skal opfylde de betingelser, der gælder for at drive et professionelt landbrugserhverv. Udover tilsikring af efterlevelse af eksisterende lovgivning, må der anlægges en skønsmæssig vurdering i det enkelte tilfælde.

Til nr. 2

Vurdering af, om et projekt nu eller på længere sigt skønnes økonomisk rentabelt, vil i det enkelte tilfælde være afhængig af projektets art og lånets størrelse, indtjeningsmuligheder og tidshorizonten for erhvervsfremmelånets afvikling.

Til nr. 3

Kriteriet i nr. 3 supplerer det under nr. 2 nævnte kriterium ved at præcisere, at projektkomkostningerne skal stå i rimeligt forhold til det forventede afkast. Det er således et væsentligt kriterium for ydelse af erhvervsfremmelånet, at dets påtænkte anvendelse kan give et afkast, der på tidspunktet for lånets ydelse berettiger, at låneaftalen kan forventes overholdt.

Til § 4

Til stk. 1

Nr. 1

At projekter skal være teknisk forsvarlige betyder, at et givet projekt til enhver tid skal opfylde de betingelser, der gælder for at drive et professionelt landbrugserhverv. Udover tilsikring af efterlevelse af eksisterende lovgivning, må der anlægges en skønsmæssig vurdering i det enkelte tilfælde.

Nr. 2

Tilskud tildeles ikke med tilbagebetaling for øje. Det økonomiske rationale for tilskud til et projekt skal således i det enkelte tilfælde underkastes en samfundsøkonomisk vurdering. I den samfundsøkonomiske vurdering indgår således en stillingtagen til, hvorvidt samfundets midler kunne anvendes bedre i forhold til den enkelte ansøger end ved ydelse af det omhandlede tilskud.

Det kan indgå i denne vurdering, at for eksempel tilskud til jordforbedring i sig selv anses at skabe værdi for samfundet, der ejer jorden.

Det forudsættes ved vurderingen af et projekts samfundsmæssige forsvarlighed, at der ikke må ydes tilskud til projekter, der i sig selv må anses økonomisk uforsvarlige. Der må således i forbindelse med vurderingen kunne konstateres en konkret økonomisk nytteværdi for det enkelte landbrug og der igennem for samfundet som betingelse for ydelse af tilskud. Der kan således ikke ydes tilskud til projekter, der ikke opfylder betingelsen i forslaget § 12, nr. 4 om, at jordforbedringsarbejdet eller opførelse eller erhvervelse af erhvervsbygninger vil bidrage positivt til det enkelte landbrugs økonomi.

Nr. 3

Der skal også ved tildelingen af tilskud foretages en vurdering af økonomien i projektet med henblik på at konstatere, i hvor høj grad tilskuddet kan medvirke til, at ansøgeren kan forsørge sig selv og sin familie. Det forudsættes således for ydelse af tilskud, at projektet med rimelighed kan forventes at danne grundlag for en egenindtægt, der kan bidrage til at forsørge ansøgeren og ansøgerens familie.

Til § 5

Bestemmelsen i § 5 omhandler de forhold, en ansøger skal dokumentere i forbindelse med ansøgning om erhvervsfremmelån, hvilket samtidig angiver, hvad Naalakkersuisut skal lægge vægt på ved vurderingen af en ansøgning.

Til stk. 1

Nr. 1

Dokumentation for ansøgers faglige kvalifikationer kræves. Dette krav kan eksempelvis opfyldes ved landbrugsuddannelsesbevis, udtalelse fra Savaatillit Peqatigiit Suleqatigiissut (SPS) eller en udtalelse fra kommunens erhvervs konsulent, som godtgør, at ansøger er i stand til at føre en rentabel drift af den virksomhed, hvortil der søges om erhvervsfremmelån.

Er ansøger et selskab, kan selskabets ”faglige kvalifikationer” dokumenteres ved, at selskabet har en ledelse eller ansatte, der er i stand til at drive selskabet økonomisk rentabelt.

Nr. 2

Ansøgningen skal vedlægges et drifts- og likviditetsbudget. Budgetterne skal vise, hvordan tilbagebetaling af erhvervsfremmelånet skal ske.

Det skal fremgå af budgetterne, hvilke indtægter og udgifter, der budgetteres med. Der skal fremsendes en oversigt over, hvornår indtægter og udgifter forventes henholdsvis erhvervet og afholdt. Drifts- og likviditetsbudgettet med tilhørende budgetforudsætninger skal have den nødvendige detaljeringsgrad, der gør det muligt at vurdere projektets økonomi.

Nr. 3

Det foreslås, at ansøger, ved indsendelse af ansøgning om erhvervsfremmelån, skal vedlægge oversigt over ansøgers samlede formueforhold.

Hensigten med bestemmelsen er at gøre det muligt for Naalakkersuisut at foretage en samlet gennemgang af ansøgers formueforhold. Dette giver blandt andet Naalakkersuisut mulighed for at inddrage ansøgers tidligere udviste evne og vilje til at tilbagebetale ydet støtte og lån fra Grønlands Selvstyre i vurderingen.

Nr. 4

I nr. 4 er det præciseret, at ansøgning om erhvervsfremmelån kun kan imødekommes, såfremt de nødvendige tilladelser fra de offentlige myndigheder alene er betinget af opnåelse af erhvervsfremmelån. Det kan for eksempel være arealtildeling eller kommunens byggetilladelse.

Nr. 5

Med øvrige krav til projektet menes der, krav der følger af anden lovgivning eller krav, der konkret stilles til det pågældende projekt.

Til stk. 2

Vurderingen af en ansøgers formueforhold sker på grundlag af de aktuelle forhold på tidspunktet for ansøgningen. Hvis en ansøgnings oversigt over formueforholdene er behæftet med usikkerheder, der vedrører en afgørelse af forsikrings sag eller retssag med videre, vil disse forhold ikke indgå i vurderingen af ansøgningen, før end forholdet er afsluttet. Bestemmelsens formål er således at pointere, at det er ansøgerens aktuelle og dokumenterede økonomiske situation, der er relevant, hvorfor de nævnte usikkerheder ikke medtages i vurderingen.

Til stk. 3

Hvis ansøger tidligere har modtaget erhvervsrelateret lån eller tilskud fra Grønlands Selvstyre eller Grønlands Hjemmestyre, kan Naalakkersuisut vurdere, om ansøger har overholdt sine forpligtigelser i forhold til erhvervsrelateret lån eller tilskud fra tidligere. Naalakkersuisut kan således kræve oplyst, om ansøger tidligere har modtaget et erhvervsrelateret lån eller tilskud fra Grønlands Selvstyre eller Grønlands Hjemmestyre.

Til stk. 4

I stk. 4 foreslås det præciseret, at den samme ansøger, herunder person eller selskab kun kan opnå erhvervsfremmelån til 1 landbrug. Årsagen hertil er de begrænsede bevillinger til området, og at støtten i højere grad end tidligere ønskes tildelt med den brede beskæftigelse for øje. Bestemmelsen angår alene erhvervsfremmelån og udelukker således ikke, at der i anden sammenhæng kan ydes tilskud.

Til § 6

Til stk. 1.

I § 6 foreslås det, at Naalakkersuisut kan yde erhvervsfremmelån til erhververen af et landbrug til opførelse eller overtagelse af en aftægtsbolig med henblik på beboelse for en tidligere ejer af et overdraget landbrug. Der er tale om en ny bestemmelse i forhold til tidligere. Det tiltænkte anvendelsesområde er ved et generationsskifte at skabe mulighed for, at den nærmeste familie til den nye ejer kan bebo aftægtsboligen.

Det præciseres, at Naalakkersuisut kun kan yde erhvervsfremmelån til erhververen af landbruget til opførelse eller overtagelse af aftægtsbolig, såfremt denne både opfører og ejer aftægtsboligen som en del af det samlede landbrug. Formålet hermed er at holde landbruget samlet som én ejendom for at undgå uhensigtsmæssige situationer, som for eksempel at aftægtsboligen bebos af en person, der ikke har relation til selve landbruget og dens ejer(e).

Det er et nyt tiltag, at Naalakkersuisut kan yde erhvervsfremmelån til aftægtsboliger. Intentionen med bestemmelsen er, at der åbnes op for, at tidligere ejeres beboelsejendom også er omfattet af bestemmelsen. Endvidere indebærer bestemmelsen, at aftægtsboliger opført med erhvervsfremmelån efter denne lov fremover kan overtages af den nye ejer med erhvervsfremmelån. Det ligger i bestemmelsen, at aftægtsbolig kan forstås som den aftægtsbolig, overdrager hidtil har benyttet som aftægtsbolig.

Til § 7

Her foreslås muligheden for at yde den kvalificerede ansøger et erhvervsfremmelån på 15 % af dokumenterede udgifter til opførelse, uudvidelse eller overtagelse af

erhvervsbygninger. Bestemmelsen skal ses i sammenhænge med forslagets § 15, der angår ydelse af tilskud på op til 75 % til samme formål. Meningen er således den, at ansøgeren opnår finansiering af 15 % af en investering ved erhvervsfremmelån efter § 7, der kombineres med et tilskud på op til 75 % af investeringen efter § 15, hvorved op til i alt 90 % af investeringen finansieres ved udnyttelse af mulighederne i loven om erhvervsfremme af landbrug.

Til § 8

Til stk. 1

Bestemmelsen specificerer hvilke udgifter, der omfattes af et projekt til opførelse eller overtagelse af en aftægtsbolig efter lovens § 6, samt hvilke udgifter der omfattes af et projekt til opførelse, udvidelse eller overtagelse af erhvervsbygninger efter lovens § 7. De omfattede udgifter udgør den anskaffelsessum, der kan søges erhvervsfremmelån til.

Anskaffelsessummen ved overtagelse af en aftægtsbolig efter § 6 eller overtagelse af erhvervsbygninger efter § 7 udgøres af købsprisen.

Anskaffelsessummen ved opførelse af en aftægtsbolig efter § 6 samt ved opførelse eller udvidelse af erhvervsbygninger efter § 7 udgøres af de samlede udgifter til håndværkerlønninger til hjælp ved opførelse af fundament og øvrige anlægsudgifter i forbindelse med byggeriet samt teknisk, juridisk og økonomisk rådgivning.

Teknisk, juridisk og økonomisk rådgivning er medtaget for at give mulighed for det bedste udgangspunkt for at iværksætte byggeriet eller købet.

Til stk. 2

Ved overtagelse af eksisterende landbrug fastsætter bestemmelsen, at anskaffelsessummen inkluderer alle nødvendige bygninger, maskiner, husdyr og materialer i øvrigt for at drive et landbrug.

Teknisk, juridisk og økonomisk rådgivning er medtaget for at give ansøger mulighed for det bedste udgangspunkt for at iværksætte byggeriet eller købet.

Til stk. 3

Naalakkersuisut kan kun yde erhvervsfremmelån, der dækker udgifter i en størrelsesorden, der må anses for almindelig for lignende byggerier eller overtagelser.

Til § 9

Til stk. 1, nr. 1 og 2

Der kan søges om erhvervsfremmelån til driftsmidler og øvrige anlæg, som anses for nødvendige i forbindelse med driften af landbruget, herunder anlæg til elproduktion. Erhvervsfremmelån kan således også omfatte elanlæg baseret på ikke-forurenende vedvarende energi i form af minivandkraft, vindkraft, solenergi og lignende, som bidrager til Grønlands overordnet CO2-reducerende tiltag.

Til nr. 3

Det er præciseret, at lån til jolle sker med henblik på almindelig persontransport. Der er således ikke tale om, at der kan ydes lån til anskaffelse af en egentlig erhvervsjolle. Erhvervsfremmelån til anskaffelse af ATV (4-hjulstrukne ”motorcykler”) vil alene kunne ske i medfør af bestemmelsens nr. 1 til brug for selve driften af et landbrug. Derved søges uønskede dirt-track arrangementer i naturområder begrænset.

Til § 10

Muligheden for at få erhvervsfremmelån til anskaffelse af avlsdyr foreslås indskrænket i forhold til de gældende regler. Således kan der kun ydes erhvervsfremmelån i bestemmelsen nævnte tilfælde. Tidligere var der en generel mulighed for lån til anskaffelse af besætning. Den foreslåede indskrænkning er begrundet i en forventning om, at fåreavlens og andre landbrugeres bestand som hovedregel selv er i stand til at producere udvidelse af besætningen, eller at avlsdyr kan erhverves ved bytte med andre landbrugere.

Til nr. 1

Det beror på en konkret vurdering i forhold til landbrugets størrelse og de økonomiske forventninger i forhold til anskaffelsen, om der sker en ekstraordinær og væsentlig udvidelse af den samlede besætning, således at bestemmelsens betingelser opfyldes.

Til nr. 2

I denne bestemmelse er der åbnet for muligheden for at yde erhvervsfremmelån, når landbrugeren mister avlsdyr i et stort omfang. For at kunne få hjælp i kraft af denne bestemmelse skal der være tale om en situation, der er opstået uden landbrugeren egen skyld og, som landbrugeren ikke har kunnet afværge ved forudseenhed og almindelig professionel omhu.

Til nr. 3

Det følger af nr. 3, at der ikke kan ydes erhvervsfremmelån til anskaffelse af avlsdyr i forbindelse med nyetablering af virksomhed, men alene i forbindelse med at virksomhed genopstartes i et landbrug.

Til § 11

Naalakkersuisut kan yde erhvervsfremmelån til reparation af aktiverne nævnt i §§ 6, 8 og 9. Det er et krav, at reparationen er af væsentlig betydning for landbrugets fortsatte drift og ligger udover almindelige og forventelige reparationsomkostninger. Hermed menes reparationer, renoveringer og ombygninger, der ligger ud over almindelig vedligeholdelse. Dette er begrundet i en forventning om, at almindelig vedligeholdelse sker som et led i den almindelige drift, og at udgifterne hertil afholdes som almindelige driftsudgifter.

Kravet om, at reparationen skal have væsentlig betydning for landbrugets fortsatte drift, betyder, at landbrugets fortsatte drift vil være tvivlsom, såfremt reparationen ikke udføres.

Til § 12

Bestemmelsen fastsætter til hvilke formål der kan ydes tilskud samt betingelserne for ansøgers modtagelse af tilskud efter loven om erhvervsfremme af landbrug

Til nr. 1

I det grønlandske landbrug fastsættes alderskravet for modtagelse af tilskud til mellem 21 og 65 år.

Til nr. 2

For at der kan ydes tilskud til jordforbedringsarbejde eller til opførelse eller overtagelse af en erhvervsbygning kræves det, at ansøger driver et igangværende landbrug. Man kan således ikke få tilskud som en del af etableringen.

Til nr. 3

Ansøger skal kunne dokumentere, at jordforbedringsarbejdet eller erhvervsbygningen vil medvirke til at fremme og effektivisere landbruget. Bestemmelsen forudsætter således, at der kan påvises konkrete driftsmæssige fordele som grundlag for ansøgningen om tilskud.

Til nr. 4

Bestemmelsen stiller krav om, at der tilvejebringes dokumentation for hvilke økonomiske konsekvenser jordforbedringsarbejdet vil have for det enkelte landbrug.

Bidrager projektet positivt til økonomien i ansøgers landbrug, vil betingelsen være opfyldt.

Til § 13

Til stk. 1

Efter § 13 i den gældende landstingsforordning om støtte til fiskeri, fangst og landbrug, kan der ydes lån til opdyrkning med 30 % i eget indskud og 70 % i rente- og afdragsfrit lån. Denne ordning foreslås ændret til en ordning med tilskud til dækning af de til jordforbedringsarbejdet medgåede udgifter. Dette sker af hensyn at lette den administrative byrde. Et tilskud ydes kun én gang, og der skal ikke bruges ressourcer på at administrere tilbagebetaling af lån.

Til stk. 2.

Der foretages en samlet vurdering af arbejdet når der ansøges efter stk. 1, hvor arealets størrelse og arbejdets karakter indgår i vurderingen.

Til stk. 3.

Når det gælder jordforbedringsarbejde er vurderingskriteriet i overensstemmelse med kriterierne nævnt i forslaget § 4 og 12.

Til stk. 4.

Proceduremæssigt er det fundet mest hensigtsmæssigt ikke at foretage nogen udbetalinger før jordforbedringsarbejdet er opgjort af Konsulenttjenesten for landbrug. På denne måde sikres der en sagkyndig vurdering af tilskuddets korrekte beregning.

Til § 14

En tilsvarende bestemmelse om tilskud til selvbyggerhus findes i den nugældende landstingsforordning om støtte til landbrug. Der er tale om en videreførelse af samme mulighed fra den nugældende forordning § 9.

Til stk. 2

Denne bestemmelse angiver, at der ikke kan ydes tilskud til mere end 95 % af de dokumenterede udgifter til materialer.

Til § 15

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter, at der kan ydes tilskud til opførelse, udvidelse eller overtagelse af erhvervsbygninger. Denne bestemmelse svarer til den nugældende forordnings § 9.

Til stk. 2

Bestemmelsen præciserer tilskuddets størrelse som højst 75 % af udgifterne til de materialer, der skal bruges til erhvervsbygninger.

Til § 16

Naalakkersuisut kan yde tilskud til reparation af aktiverne nævnt i §§ 14 og 15. Det er et krav, at reparationen er af væsentlig betydning for landbrugets fortsatte drift og ligger udover almindelige og forventelige reparationsomkostninger. Hermed menes reparationer, renoveringer og ombygninger, der ligger ud over almindelig vedligeholdelse. Dette er begrundet i en forventning om, at almindelig vedligeholdelse sker som afholdelse af almindelige driftsudgifter.

Med hensyn til kravet om, at reparationen skal have væsentlig betydning for landbrugets fortsatte drift menes, hvor det skønnes, at landbrugets fortsatte drift vil være tvivlsom, såfremt reparationen ikke udføres.

Til § 17

I den gældende forordning om støtte til fiskeri, fangst og landbrug kan der til landbruget tilbydes 14 forskellige låntyper, fordelt på 7 forskellige rentebærende lån og 7 forskellige rente- og afdragsfrie lån.

En landbruger har ofte mange mindre lån, da en betydelig del af driften rent faktisk lånefinansieres gennem erhvervsstøtteordningen.

Som eksempel kan en landbruger have 21 forskellige lån. Af de 21 lån kan 8 af dem henføres til ”små lån”, hvor det mindste låns hovedstol for eksempel kan være på 1.500 kr.

Det er med den nye bestemmelse tanken, at sådanne ”små lån” samles i en driftskredit, således at administrationen og papirmængden reduceres i forhold til i dag.

Driftskreditten foreslås indført som erstatning for bl.a. rentebærende lån indtil 100 % af anskaffelsesudgifterne til foder og såsæd. Det er umiddelbart kun udgifter til foder, såsæd, gødning eller lignende, der kan finansieres via driftskrediten. Der er dog åbnet op for at mindre anskaffelser og mindre vedligeholdelsesudgifter kan dækkes over driftskrediten.

Til stk. 1

Der indføres mulighed for at oprette en driftskredit til bestemte formål af betydning for landbruget. Der kan via driftskrediten ske betaling af andre udgifters afholdelse til småanskaffelser og mindre vedligeholdelsesarbejder, når disse er relateret til driften af landbruget.

Driftskredit indføres primært for at lette administrationen, således at der ikke længere skal tages stilling til mange små ansøgninger, men at disse kan finansieres over driftskrediten. Grunden til at der ikke gives garanti for banklån/kassekredit er, at Naalakkersuisut ikke vil miste muligheden for at kontrollere, om pengene benyttes til driften eller til andet formål. At udgiften er afholdt og udbetaling følgelig skal ske, vil eksempelvis bero på fremsendelse af faktura som dokumentation. Grunden til at Naalakkersuisut ønsker dokumentation for afholdte udgifter er, at Naalakkersuisut har en forvaltningsmæssig forpligtigelse til at kontrollere, om de offentlige midler, Naalakkersuisut stiller til rådighed for borgerne, bruges til det, som er sat som betingelse for kreditgivningen.

Naalakkersuisut har en naturlig interesse i at kunne dokumentere, at offentligt tildelte midler anvendes efter deres formål, hvilket denne bestemmelse skal opnå.

Til stk. 2

Der kan udover formålene nævnt i stk. 1 trækkes på denne driftskredit i særligt opståede akutte situationer. Det tiltænkte anvendelsesområde er situationer, hvor der er risiko for store tab, såfremt der ikke sættes ind med omgående virkning. Hensigten hermed er at hjælpe landbrugeren i de tilfælde, hvor han ikke kan bebrejdes noget. Eksempelvis hvor reparationer af maskiner er nødvendige for at kunne høste.

Til stk. 3

I forlængelse af forordningens vedtagelse fastsættes nærmere regler om vilkår for ydelse af driftskredit. Det forventes endvidere, at Naalakkersuisut vil fastsætte nærmere regler for tilbagebetaling af driftskrediten. Bestemmelsen nævner det som en mulighed, at Naalakkersuisut kan stille en fastforrentet driftskredit til rådighed. I bekendtgørelsen kan det reguleres på hvilke betingelser, driftskredit stilles til rådighed.

Til § 18

Til stk. 1

Erhvervsfremmelånet erstatter de gældende låneformer i den nuværende forordning. Den nye lov er således en forenkling i forhold til tidligere. Erhvervsfremmelån ydes og afvikles som et fast forrentet annuitetslån.

Til stk. 2

Naalakkersuisut kan yde tilskud til afvikling af erhvervsfremmelånet, dog ikke til betaling af renter.

Eksempelvis kan et tilskud til afvikling af et erhvervsfremmelån fastsættes således, at for hver krone låntager indbetaler, nedbringes erhvervsfremmelånet med 1 kr. og 25 øre. Således modtager låntager 25 øre fra Naalakkersuisut, eller et tilskud på 25% af afdraget til erhvervsfremmelånets nedbringelse.

Til stk. 3

Bestemmelsen om muligheden for at yde et forhøjet tilskud ved flere landbrugeres anskaffelse af bygninger og maskiner m.v. til fælles brug skal øge landbrugernes motivation til at købe maskiner i fællesskab, og derved nedbringe de samlede omkostninger og omkostningerne for den enkelte landbruger.

Til stk. 4

Tilskud til afvikling af erhvervsfremmelån fastsættes af Naalakkersuisut i henhold til Naalakkersuisuts ønske om at fremme bestemte områder inden for primærerhvervene. Tilskud til afvikling af erhvervsfremmelån for det enkelte lånearrangement fastsættes for og er gældende for hele lånets løbetid.

Til stk. 5

For at lette adgangen til erhvervet giver bestemmelsen mulighed for den nyetablerede landbruger til at optage erhvervsfremmelån, hvor procentsatsen for tilskud er sat højere end det normale. Det fremhæves at procentsatsen vil blive fastlagt, hvorfor den ikke skal ses i sammenhæng med procentsatsen i stk. 4. Dette skyldes, at det ikke er intentionen fra Naalakkersuisuts side, at procentsatsen skulle overstige 75 % som anført i stk.. 4.

Til stk. 6

Naalakkersuisut bemyndiges til at fastsætte størrelsen af rentesats og tilskud til afvikling af erhvervsfremmelån og øvrige vilkår. I bekendtgørelsesform kan der fastsættes regler omkring størrelsen af tilskud til afvikling, herunder kan Naalakkersuisut angive prioriteringer af forskellige erhvervsgræne- og områder.

Til § 19

Til stk. 1 og 2

Beslutter Naalakkersuisut at tildele et erhvervsfremmelån, skal Naalakkersuisut stille krav om, at ansøger skal stille et eget indskud på mindst 10 % af anskaffelsessummen eller de for projektet anerkendte udgifter. Der er valgt 10 % eget indskud for samtlige erhvervsfremmelån med henblik på en forenkling af loven om erhvervsfremme af landbrug. Der er tale om beskedne ændringer i forhold til den gældende landstingsforordning om støtte til fiskeri, fangst og landbrug. Der er således sket en ændring med hensyn til selvbyggerhuse, hvor eget indskuddet er 10 % nu, mod 5 % før. Ændringen sker med henblik på at øge seriøsiteten af ansøgerporteføljen.

Til stk. 3

I bestemmelsen foreslås der åbnet en mulighed for, på landbrugsområdet, at kunne levere eget indskud i form af et aktiv frem for indbetaling. Naalakkersuisut forbeholder sig retten til at foretage en skønsmæssig vurdering af apportindskuddet, på baggrund af nypris fratrukket afskrivninger på det pågældende aktiv.

Til stk. 4

For at lette adgangen til erhvervet, giver bestemmelsen mulighed for den nyetablerede landbruger for at optage erhvervsfremmelån, hvor eget indskud er halveret.

Til stk. 5

Den nyopstartede landbruger skal have udarbejdet et 3 årig investeringsbudget, som godkendes af, Naalakkersuisut før den nyopstartede landbruger kan bevilges et lån med 5 % af anskaffelsessummen som indskud mod normalt 10 %.

Til stk. 6.

Naalakkersuisut kan i bekendtgørelsesform fastsætte regler om forhøjet eget indskud. Et forhøjet indskud kan komme på tale i de tilfælde, hvor det skønnes, at det pågældende erhverv er så rentabelt for ansøgerne, at der med rimelighed kan kræves et højere indskud.

Til § 20

Til stk. 1

Løbetiden for erhvervsfremmelån kan maksimalt fastsættes til 25 år.

I den nugældende forordning om støtte til landbrug er den maksimale løbetid for lån til opførelse, overtagelse eller udvidelse af erhvervsbygninger til landbrugsformål 25 år. Der er ikke ændringer i forhold til nugældende forordning.

Løbetiden for erhvervsfremmelån til opførelse, overtagelse, udvidelse eller forbedring af bygninger til landbrugsformål, opførelse af 1 bolig for enten ejer, bruger, bestyrer eller medhjælper, opførelse eller overtagelse af en aftægtsbolig i forbindelse med overdragelse af et landbrug, til udgifter til elinstallation, udgifter til håndværkere til hjælp ved opførelse af fundament samt øvrige anlægsudgifter i forbindelse med byggeriet, samt teknisk, juridisk og økonomisk rådgivning og til opførelse eller anskaffelse af anlæg til elproduktion til brug for bygninger til landbrugsformål, bolig og aftægtsbolig kan således maksimalt udgøre 25 år.

Der er således mulighed for at fastsætte en kortere løbetid end 25 år.

Løbetiden for erhvervsfremmelån til anskaffelse af maskiner, redskaber, vandingsanlæg, indhegning samt øvrigt nødvendigt driftsmateriel og til anskaffelse af jolle til persontransport kan maksimalt udgøre 10 år. Bestemmelsen giver således mulighed for at fastsætte en kortere løbetid end 10 år.

Til stk. 2

Bestemmelsen rummer muligheden for at udskyde 1. ydelse med 2 år, således at lånets løbetid forlænges tilsvarende med 2 år. Situationer, der kan begrunde en udskydelse kan være rent driftsmæssige. Således vil det kunne begrunde en udskydelse, at ansøgeren ønsker at opbygge en stambesætning, og derfor vil afsætte et mindre antal lam i de første år.

Til stk. 3.

Løbetiden for erhvervsfremmelån til anskaffelse af avlsdyr i medfør af § 10 kan maksimalt udgøre 5 år. Bestemmelsen giver således mulighed for at fastsætte en kortere løbetid end 5 år.

I den gældende forordning er løbetiden maksimalt 10 år.

Til stk. 4

Ved erhvervsfremmelån til reparation af aktiverne nævnt i §§ 6 – 8 vil lånets løbetid være identisk med det oprindelige erhvervsfremmelån. Således fastsættes løbetiden på erhvervsfremmelån til reparation i forhold til løbetiden på det aktiv, der søges erhvervsfremmelån til reparation af. Restløbetiden på det aktiv, der repareres, påvirkes ikke.

Løbetiden for erhvervsfremmelån til elinstallation som del af en reparation er sat på maksimum 10 år, idet reparationsudgifter antages at være mindre end selve anlæggelsesaktiviteten, og reparationen ikke antager en egentlig ny anlæggelse. Bestemmelsen omfatter ikke anlæg til elproduktion.

I forhold til tidligere er der ikke længere et maksimum på 10 års løbetid. Der er sket en stramning således, at reparationsudgifterne nu skal være af væsentlig betydning for landbrugets fortsatte drift og ligge ud over, hvad der må anses for almindelige og forventelige reparationsomkostninger.

Til § 21

Til stk. 1

Bankerne vil typisk stille krav om sikkerhed ved pant i det aktiv, der ydes lån til finansiering af.

Alene hvor Grønlands Selvstyre finansierer den fulde anskaffelse, vil det i praksis være muligt at opnå pant med 1. prioritet i det aktiv, der ydes erhvervsfremmelån til finansiering af.

”Bedst mulig sikkerhed” for Grønlands Selvstyre vil derfor i praksis bestå i sekundært pant efter private finansieringskilder, typisk bankerne. Det er tilsigtet med bestemmelsen at udvise den størst mulige fleksibilitet i forhold til låntagers samlede låneforhold, dog uden at Grønlands Selvstyre mister sikkerhed for finansiering. Rykningsklausuler kan derfor accepteres.

Der kan dog også kræves anden form for sikkerhed, såfremt landbrugsejendommen ikke giver tilstrækkelig sikkerhed. En anden sikkerhed kunne være aktiver som har en værdi der kan omsættes svarende til lånets værdi.

Til stk. 2

Bestemmelsen vedrører alle andre aktiver end fast ejendom og følger de samme overvejelser, jf. § 21, stk. 1. Der skal efter denne bestemmelse ikke nødvendigvis sikres ved pant, hvor dette synes unødvendigt.

For § 21 gælder det, at landstingslov om stempelafgift finder anvendelse på fordringer opstået i medfør af inatsisartutlov om erhvervsfremme af landbrug.

Til § 22

Til stk. 1

Der er ingen ændringer i forhold til § 19 i landstingsforordning om støtte til landbrug. Det er Naalakkersuisut, der fastsætter regler omkring forrentning og afdrag af erhvervsfremmelån. Erhvervsfremmelån kan udbetales i rater, eksempelvis i takt med, at der foreligger fakturaer for afsluttede delarbejder.

Til stk. 2

Naalakkersuisut kan ifølge denne bestemmelse forlange erhvervsfremmelånet indfriet i forbindelse med manglende rettidig betaling, eller hvis lånevilkårene i øvrigt misligholdes.

Lånet kan forlanges indfriet, hvis renter eller afdrag ikke betales senest sidste rettidige betalingsdag, hvilket er 30 dage efter forfaldsdagen. Det er dog en betingelse for, at erhvervsfremmelånet kan forlanges indfriet, at låntager ikke har betalt renter og afdrag senest 7 dage efter, at skriftligt påkrav herom er afsendt. Naalakkersuisuts påkrav skal være afgivet efter sidste rettidige betalingsdag og skal udtrykkeligt angive, at erhvervsfremmelånet forlanges indfriet, hvis renter og afdrag ikke betales inden fristens udløb. Derudover kan erhvervsfremmelånet forlanges indfriet i det omfang lånevilkårene misligholdes, herunder at låntager ikke oplyser loyalt om relevante forhold jf. lovens § 32, stk. 2.

Til stk. 3

Bestemmelsen i stk. 3 fastslår, hvornår terminsbetaling anses for rettidig. Rettidig indbetaling af terminsindbetalingen er således senest 30 dage efter forfaldsdagen. Udebliver betaling efter påkrav endnu 7 dage efter denne dato, forfalder erhvervsfremmelånet til indfrielse.

Til stk. 4

Efter bestemmelsen kan Naalakkersuisut meddele udsættelse af terminsbetaling. Når der gives udsættelse, foreligger der ikke misligholdelse, da Naalakkersuisut har

accepteret en ændring i vilkårene for erhvervsfremmelånets afvikling. Der kan maksimalt gives udsættelse i indtil 2 år.

Betingelserne for udsættelse af terminsbetaling er, at der til stadighed er sikkerhed for over 60 % af den samlede saldo på erhvervsfremmelånet, og at Naalakkersuisut vurderer, at den manglende betalingsevne er af midlertidig karakter.

Med ”midlertidig karakter” menes, som udgangspunkt 1 termin, og ikke mere end 2 år.

Til stk. 5

Har Naalakkersuisut accepteret at udsætte terminsbetalingen en given periode, jf. stk. 4, forlænges løbetiden af erhvervsfremmelånet med en tilsvarende periode, når låntager genoptager terminsbetalingerne. Har låntager fået udsættelse med 1 terminsbetaling, forlænges den resterende løbetid med 1 terminsbetaling.

Til stk. 6

Naalakkersuisut kan kun i særlige tilfælde give udsættelse af terminsbetaling i mere end 2 år. Med særlige tilfælde menes, sygdom, klimatisk betingede forhold og andre usædvanlige erhvervshindringer. De nævnte eksempler er ikke udtømmende.

Det tiltænkte anvendelsesområde for bestemmelsen er særligt opståede situationer som nævnt oven for, relateret til enten specifikke eller generelle forhold. Med ”sygdom” menes sygdom af længere varighed, der har haft en indvirkning på låntagers evne til at udøve sit erhverv.

Begrundelsen for muligheden for udsættelse er, at der kan opstå midlertidige betalingsvanskeligheder. Hvis der efter 2 år, og i særlige tilfælde mere end 2 år, ikke opstår betalingsevne på ny hos låntager, må det vurderes at låntager heller ikke senere vil være i stand til at tilbagebetale erhvervsfremmelånet som aftalt, hvorefter erhvervsfremmelånet må opsiges og et eventuelt pant realiseres.

Til § 23

Naalakkersuisut har mulighed for at kræve tilskud tilbagebetalt, men er ikke forpligtiget til, at kræve tilskuddet tilbagebetalt i de i bestemmelsen nævnte tilfælde.

Til nr. 1

Der foreslås detaljerede retningslinjer for eventuel tilbagebetaling af tilskud, hvilket er begrundet i ønsket om at forhindre misbrug. Det følger af nr. 1, at tilbagebetaling kan kræves, hvis tilskudsmodtageren ikke længere erhverver sig som landbruger i 2 på hinanden følgende år. I denne situation kan der tages særlige hensyn til de

tilfælde, hvor tilskudsmodtageren er overgået til nyt arbejde eller uddannelse. I disse tilfælde vil en lempeligere vurdering kunne anlægges for ikke at fastholde ansøgeren i landbrugserhvervet.

Til nr. 2.

Naalakkersuisut kan kræve tilskuddet til opførelse eller overtagelse af selvbyggerhus tilbagebetalt, hvis tilskudsmodtager afhænder huset inden for 10 år fra tidspunktet for modtagelsen af tilskuddet. Lovforslaget ønsker at sikre, at der ikke spekuleres i Naalakkersuisuts tilskudsordninger eksempelvis ved at tilskuddet til et selvbyggerhus medfører, at selvbyggerhuset kan videresælges kort efter tilskuddets udbetaling til en lavere salgspris end markedsvilkår. Endvidere ønsker lovforslaget at sikre seriøse ansøgninger ved at betinge sig en lang tidshorisont. For at opnå dette kan et selvbyggerhus, bygget med tilskud efter loven, ikke afhændes indenfor 10 år efter modtagelsen af tilskuddet uden Naalakkersuisuts tilladelse, såfremt tilbagebetaling af tilskud ønskes undgået.

Til nr. 3.

Af bestemmelsen fremgår det, at manglende myndighedstilladelser kan medføre krav om tilbagebetaling. Hvis tilskudsmodtager for eksempel idømmes forbud mod enhver form for hold af eller omgang med dyr i henhold til landstingslov om dyreværn, så kan tilskuddet kræves tilbagebetalt.

Til nr. 4.

Naalakkersuisut kan kræve tilskuddet tilbagebetalt i det omfang, at ansøger tilsidesætter de betingelser og vilkår Naalakkersuisut har stillet for tildeling af tilskud.

Til § 24

Til stk. 1 og 2

Bestemmelserne indebærer, at tilskuddet med henblik på tilbagebetalingsberegning nedskrives med $1/33$ per år over 33 år, beregnet fra udbetaling af tilskuddet.

Følgende eksempel belyser beregningsmåden for tilbagebetalingskravet:

Tilskud udbetales 30. juni 2009.

11. januar 2014 beregnes tilbagebetalingskravet til $6/33$ ganget med det udbetalte tilskud.

Med påbegyndt år menes der kalenderåret. Med modtagelse af tilskuddet menes dato for udbetaling af tilskuddet.

Til § 25

Efter denne bestemmelse er det ikke tilladt at foretage nogen overdragelse af erhvervsbygninger eller selvbyggerhuse. Dette kan dog ske såfremt en sådan overdragelse er forelagt og godkendt af Naalakkersuisut.

Til stk. 2.

Ved tilskudsmodtagers død har de efterladte mulighed for at indtræde i tilskudsmodtagerens rettigheder og pligter.

Til § 26

Naalakkersuisut har pligt til at overtage bygningen eller huset indtil huset er fuldt nedskrevet ved anmodning fra tilskudsmodtager.

Til § 27

Tilskud til opførelse eller overtagelse af en erhvervsbygning eller selvbyggerhus til enten ejer, bruger, bestyrer eller medhjælper kan kun gives til én landbruger én gang, da midlerne til tilskud er begrænsede.

Til § 28

Til stk. 1

Bestemmelsen er en forenkling af § 27 i den gældende landstingsforordning nr. 10 af 12. november 2001 om støtte til fiskeri, fangst og landbrug. Efter de gældende regler er standsning af rentetilskrivning kædet sammen med pantets stilling. Med den foreslåede nye bestemmelse er den afgørende faktor tidspunktet for opsigelse af lånet fra Naalakkersuisuts side. Det ligger heri, at, ved opsigelse vil Naalakkersuisut realisere et eventuelt pant, såfremt det har nogen værdi.

Låntager har ikke noget retskrav på, at modtage tilskud til nedbringelse af erhvervsfremmelånet. Dette lægges til grund for at undgå muligheder for misbrug. Praksis har imidlertid været, at Naalakkersuisut generelt har ydet et tilskud for at få hurtigere afvikling af de misligholdte lån. Der er ikke lagt op til ændringer af denne praksis, men kun at undgå mulighederne for misbrug.

Til stk. 2

Bestemmelsen om et årligt tilskud til nedbringelse af gælden er en fortsættelse af den gældende landstingsforordning.

Det årlige tilskud og låntagers årlige indbetaling beregnes i forhold til de forudgående 12 måneder. De 12 måneder regnes fra den dag, Naalakkersuisut opsiges erhvervsfremmelånet.

Bestemmelsen skal forstås sådan, at Naalakkersuisut yder tilskud svarende til de betalinger låntager indbetaler efter datoen for opsigelsen af erhvervsfremmelånet.

Det har været med i overvejelserne til bestemmelsen, at der ikke må være incitament til at misligholde lånet således, at der ved misligholdelse kan opnås en mere fordelagtig afvikling af erhvervsfremmelånet. Da aktivet der er ydet lån til mistes ved misligholdelse, og dermed indtægtsgrundlaget, er der næppe noget incitament for misligholdelse

Til § 29

Til stk. 1

Der foreslås ikke væsentlige ændringer i muligheden for eftergivelse i forhold til den gældende forordning. Muligheden for eftergivelse som følge af alder eller pensionsforhold foreslås dog ikke videreført. Det er begrundet med, at det kan give anledning til misbrug af erhvervsstøttemidler. Således kan en landbruger, der passerer 65 års alderen, efter de gældende regler sælge sit fåreholdersted til en lav pris til eksempelvis et familiemedlem, idet han kan være sikker på at få eftergivet resten af sin gæld. Dette forudsætter dog efter de gældende regler, at Naalakkersuisut som pantøver accepterer salgsprisen.

Hvis en låntager står i dyb gæld, kan denne få eftergivelse efter de øvrige regler herom i nærværende bestemmelse. Rentetilskrivningen standser ved opsigelse, jf. forslaget § 28.

Til stk. 2

Med de nærmeste år menes der 2-3 år.

Med hensyn til låntagers mulighed for inden for de nærmeste år at afvikle erhvervsfremmelånet, foretages vurderingen på baggrund af de i stk. 3 nævnte forhold.

Til stk. 3

For at vurdere låntagers betalingsmuligheder, skal gældens størrelse vurderes i forhold til låntagers og dennes husstands formueforhold, herunder indgår en vurdering af opsparing, friværdi og andre aktiver ejet af låntager. Det skal vurderes på baggrund af låntagers uddannelse og øvrige beskæftigelsesmuligheder, hvorvidt låntager vil kunne opnå en indkomst, der kan tilbagebetale gælden. Låntagers alder kan indgå i vurderingen af fremtidige beskæftigelsesmuligheder.

Til stk. 4

Bestemmelsen skal forstås således, at låntager, der har afdraget gælden efter bedste evne, efter 10 år har mulighed for at få eftergivet gælden fuldt ud. Forudsætningen er, at det ikke skønnes rimeligt, at låntager fortsætter betalingerne. Rimelighedsvurderingen beror på vurdering af, hvor byrdefuld betalingen er for låntageren.

Til stk. 5

Kun fysiske personer og ikke selskaber kan få eftergivet gæld til Naalakkersuisut.

Til § 30

Bestemmelsen giver mulighed for låneomlægning af erhvervsfremmelån, også for tidligere givne lån. Det er dog et krav, at det bestående erhvervsfremmelån har løbet mere end 5 år, da erhvervsfremmelån ydet i medfør af landstingsforordning om støtte til fiskeri, fangst og landbrug og efter dette forslag, ydes med en forventning om at lånene kan afdrages uden problemer i mindst 5 år.

Det er i forhold til de gældende regler tidligere præciseret, at der skal foreligge en sandsynlighed for, at erhvervsfremmelånet herefter kan tilbagebetales som aftalt.

Pant i et aktiv, hvori der er erhvervsfremmelån fortabes ikke ved omlægning af erhvervsfremmelån.

Til § 31

Der kan ske debitorskifte af et eksisterende erhvervsfremmelån, såfremt den nye låntager opfylder betingelserne for at modtage ydelse af erhvervsfremmelån.

Bestemmelsen fastslår alene, hvad der følger af almindelige obligationsretlige regler om debitorskifte. Det vil sige, at den nye debitor indtræder i samtlige rettigheder og forpligtelser, der flyder af aftaleforholdet. Alene hvor Naalakkersuisut tiltræder dette, kan der foretages ændringer i aftalen.

Til § 32

Til stk. 1

Efter § 22, stk. 2 kan Naalakkersuisut træffe afgørelse om opsigelse af erhvervsfremmelån, såfremt det udbetalte lån eller tilskud er udbetalt på grundlag af urigtige oplysninger. Såfremt erhvervsfremmelånet opsiges, skal erhvervsfremmelånet tilbagebetales øjeblikkeligt.

Med henvisningen til § 22 stk. 2 fastslås det, at Naalakkersuisut kan opsiges lånet ud fra almindelige obligationsretlige principper.

Landstingslov om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige finder anvendelse på fordringer opstået i medfør af inatsisartutlov om erhvervsfremme af landbrug.

Hvis Naalakkersuisut skønner, at der foreligger urigtige oplysninger, må Naalakkersuisut undersøge, hvorvidt oplysningerne er korrekte.

Til stk. 2

Personer eller selskaber, der modtager erhvervsfremmelån eller tilskud, har overfor Naalakkersuisut en oplysningspligt vedrørende deres økonomiske forhold. Oplysningspligten vedrører kun oplysninger, som er ændret i forhold til de oplysninger, Naalakkersuisut allerede er i besiddelse af.

Med væsentlige forandringer menes ændringer, der kan påvirke mulighederne for at tilbagebetale erhvervsfremmelånet. Naalakkersuisut kan kræve af låntager, at vedkommende fremsender dokumentation for sine forhold, der har betydning for det bevilgede lån eller tilskud.

Med økonomiske forhold menes der erhvervs- eller arbejdsmæssige forhold, for eksempel ophør i erhvervet, sygdom og for selskabers vedkommende eksempelvis ændring i ejerforhold.

Eventuel tilbagebetaling vil ske efter reglerne i landstingslov om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige.

Til § 33

Det foreslås, at der, inden for lovens rammer, gives Naalakkersuisut vide beføjelser til at fastsætte yderligere regler, hvilket er begrundet i ønsket om mere fleksibilitet. Således har Naalakkersuisut, til hver en tid, mulighed for at regulere en given udvikling inden for primærerhvervet, hvor Naalakkersuisut har interesse i at fremskynde eller bremse en udvikling.

Til nr. 1

Hvis Naalakkersuisut ønsker at fremme særlige områder indenfor landbrugserhvervet eller en særlig type projekter, kan dette gøres i bekendtgørelsesform.

Til nr. 2

Hvis Naalakkersuisut ønsker at fremme en bestemt erhvervspolitisk strategi henset til regional udvikling, enten i forhold til at bestemte områder skal udvikles mere, eller begrænsninger i muligheder for at opnå erhvervsfremmelån og tilskud efter denne lov for bestemte områder kan dette gøres i bekendtgørelsesform.

Til nr. 3

Naalakkersuisut kan fastsætte regler omkring tilskud til afvikling af erhvervsfremmelån, herunder størrelse af tilskud og om hvilke betingelser, der skal være opfyldt for at opnå tilskuddet.

Til nr. 4

Naalakkersuisut kan fastsætte regler omkring krav til ansøgers uddannelse. Der kan ligeledes stilles krav af økonomisk og teknisk karakter, i det omfang det skønnes at være nødvendig for at sikre gennemførelse af de omfattede projekter.

Til nr. 5

Naalakkersuisut kan fastsætte regler omkring størrelsen af tilskud til jordforbedringsarbejder og erhvervsbygninger, herunder landbrugers andel af det samlede indskud i jordforbedringen i form af arbejde, maskinkraft med videre, herunder om hvordan indskud af arbejde, maskinkraft med videre skal vurderes. Naalakkersuisut kan endvidere fastsætte regler omkring kravene til størrelsen af arealet, karakteren af arbejdet og arealets beskaffenhed med hensyn til eksempelvis sten og bonitet.

Til nr. 6

Naalakkersuisut kan fastsætte regler omkring forrentning af driftskreditten, størrelsen af driftskreditten, tilbagebetaling af driftskredit, udgifter omfattet af driftskredit og den nødvendige dokumentation af udbetaling af driftskredit.

Til nr. 7

Naalakkersuisut kan fastsætte regler omkring krav til kommunernes medvirken til administration efter denne lov. Ligeledes kan Naalakkersuisut fastsætte samme krav i forhold til SPS og konsulenttjenesterne.

Denne inatsisartutlov foreslås at træde i kraft 1. januar 2010.

Ved lovens ikrafttræden ophæves landstingsforordning nr. 10 af 12. november 2001 om støtte til fiskeri, fangst og landbrug samt landstingsforordning nr. 11 af 2. november 2006.

Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 12 af 12. december 1984 om erhvervsstøtte forbliver i kraft, indtil den afløses af eller ophæves ved regler fastsat med hjemmel i denne lov eller andre inatsisartutlove og -forordninger.

Fordringer i medfør af landstingsforordning nr. 4 af 20. november 1984 om Erhvervsstøtte og landstingsforordning nr. 10 af 12. november 2001 om støtte til fiskeri, fangst og landbrug samt landstingsforordning nr. 11 af 20. november 2006 om ændring af landstingsforordning om støtte til fiskeri, fangst og landbrug, reguleres fortsat efter den nævnte lovgivning.